

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Biserke Kalauz predsjednice vijeća, Mire Kovačić i Lidije Vukičević, članica vijeća, te višeg sudskog savjetnika – specijaliste Josipa Petkovića, zapisničara, u upravnom sporu tužitelja D. G. iz Z., protiv tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, Z., uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatske odvjetničke komore, Z., radi prava na pristup informacijama, na sjednici vijeća održanoj 12. siječnja 2021.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/391, urbroj: 401-01/06-20-4 od 5. listopada 2020.

Obrazloženje

Rješenjem tuženika Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, klasa: UP/II-008-07/20-01/391, urbroj: 401-01/06-20-4 od 5. listopada 2020. odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Hrvatske odvjetničke komore broj: 757/20 od 29. travnja 2020. kao neosnovana.

Osporenim rješenjem Hrvatske odvjetničke komore (dalje: HOK) odbačen je zahtjev tužitelja od 27. siječnja 2020. u dijelu u kojem je zatražio od HOK-a zapisnike sa sjednice Izvršnog odbora od 17. svibnja 2012. i Upravnog odbora od 2. prosinca 2017., pozivom na odredbu članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine", 25/13. i 85/15.) i obrazloženjem da pregledom sjednica Izvršnog i Upravnog odbora službenik za informiranje je utvrdio da ne posjeduje zatražene informacije, jer sjednica Izvršnog odbora i sjednica Upravnog odbora na datume koje je naznačio tužitelj nisu održane.

Tužitelj u tužbi u bitnom navodi da je osporenim rješenjem tuženika odbijena žalba i da su tokom vremena razjašnjeni sporni datuma zapisnika, međutim da HOK nije nikada postupio po njegovom zahtjevu od 27. siječnja 2020., jer nije dostavio tražene zapisnike. Ističe da je tražio cijele zapisnike, a ne da HOK kreira informacije i piše što ga je volja. Predlaže Sudu da donese odluku da je HOK dužan dostaviti zapisnike Izvršnog i Upravnog odbora HOK-a na sjednicama sa datumima koje navodi u tužbi.

Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom navodi da je u žalbenom postupku utvrđeno da je HOK kao tijelo javne vlasti postupajući po predmetnom zahtjevu, tužitelja dostavilo

tužitelju određene informacije, a da je u pogledu traženih zapisnika sa sjednice Izvršnog odbora od 17. svibnja 2012. i sjednice Upravnog odbora od 2. prosinca 2017. donio rješenje broj: 757/20 od 29. travnja 2020., kojim je odbačen zahtjev na temelju odredbe članka 23. stavak 4. Zakona o pravu na pristup informacijama, jer tijelo javne vlasti ne posjeduje zatražene informacije. Nadalje, tuženik navodi da je u obrazloženju citiranog rješenja prvostupanjskog tijela navedeno kako je pregledom sjednice Upravnog odbora i Izvršnog odbora HOK-a utvrđeno da ne postoje sjednice kako su zatražene i održane na dane 17. svibnja 2012. i 2. prosinca 2017. te da je nakon što je podnositelj pozvan pozivom od 6. ožujka 2020. da ispravi zahtjev i navede točne datume sjednica tražitelj informacija odgovorio da smatra da su navedeni datumi točni. Međutim, da je nakon ponovnog pregleda sjednica Izvršnog i Upravnog odbora utvrđeno kako ne postoje sjednice na te datume kako je tužitelj tražio i naznačio stoga je zahtjev tužitelja odbačen, jer javnopravno tijelo ne posjeduje tražene informacije. Nakon razmatranja dostupne dokumentacije u spisu predmeta tuženik smatra da je žalba tužitelja neosnovana jer tužitelj ničim nije potkrijepio svoje tvrdnje o postojanju informacija u pogledu kojih je zahtjev odbačen, a prvostupanjsko tijelo je u postupku utvrdilo kako ne posjeduje informacije koje bi se odnosile na sjednice za u rješenju navedene datume dok mu je po predmetnom zahtjevu dostavilo drugu dokumentaciju vezanu za ostali dio toga zahtjeva odnosno za zapisnike sjednica Izvršnog i upravnog odbora HOK-a kako je tražio. Napominje da je u tijeku postupak po žalbi tužitelja protiv rješenja HOK-a broj 757/20 od 2. lipnja 2020. a kojim rješenjem je rješavano meritorno u pogledu zatraženih zapisnika iz zahtjeva od 27. siječnja 2020. Pritom napominje da tužitelj u tužbi niti ne daje razloge zbog kojih bi smatrao pobijano rješenje nezakonitim te slijedom iznijetog predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

Zainteresirana osoba HOK u odgovoru na tužbu u bitnom navodi, a obzirom na sadržaj tužbe da je tužitelj zahtjevom od 27. siječnja 2020. tražio da mu se dostave zapisnici sa sjednica tijela HOK-a odnosno Upravnog i Izvršnog odbora na datume koje je naveo te je rješavajući o zahtjevu tužitelj dopisom od 6. ožujka 2020. pozvan da ispravi svoj zahtjev za pristup informacijama od 27. siječnja 2020. jer datumi za neke zatražene sjednice nisu bili točni. Međutim, kako je tužitelj ostao pri svojem zahtjevu, odnosno smatrao je da su datumi točni u dijelu koji je predmet osporenog rješenja tuženika od 5. listopada 2020. a kako HOK ne posjeduje informacije da su naznačene sjednice održane s navedenim datumima, odnosno iste nisu održane te je u skladu s takvim podacima u tom dijelu zahtjev odbačen. Pojašnjava da je nakon provedene ponovne provjere održanih sjednica Izvršnog i Upravnog odbora HOK-a zahtjev tužitelja u dijelu koji se odnosi na zapisnik Izvršnog odbora od 17. svibnja 2012. i Upravnog odbora od 2. prosinca 2017. odbačen jer tražena informacija ne postoji zbog čega se nije mogla niti dostaviti. Dodatno ističe obzirom na sadržaj tužbe da je u odnosu na preostale zapisnike sjednice Izvršnog i upravnog odbora HOK-a zatražene istim zahtjevom od 27. siječnja 2020. donio rješenje broj: 757/20 od 2. lipnja 2020., te je u odnosu na to rješenje u tijeku žalbeni postupak. Nadalje iznosi mišljenje da Zakon o pravu na pristup informacijama propisuju uvjete pod kojima se tražitelji informacija postojeća informacija mora dostaviti a u ovom slučaju dio traženih informacija ne postoji te se one ne mogu kreirati dok u preostalom dijelu zahtjeva informacije su dostavljene sukladno navedenom Zakonu. Slijedom iznijetog, smatra da je osporeno rješenje zakonito i pravilno pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U skladu s odredbom članka 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.-dalje: ZUS) odgovor tuženika i zainteresirane osobe na tužbu dostavljen je tužitelju na očitovanje, koji u odgovoru navodi da je tražio zapisnike koje nije dobio, odnosno nije dobio ni 1 % onoga što je tražio jer tražio je zapisnik a ne izvod iz zapisnika. Smatra da je takvim postupanjem izbjegnuto postupanje po zahtjevu te izvod iz zapisnika ne može nadomjestiti zapisnik koji je tražio kao cjelinu, a ne djelić cjeline.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Odredbom članka 5. stavka 1. točke 3. Zakona o pravu na pristup informacijama ("Narodne novine" 25/13. i 85/15.) propisano je da je „informacija“ svaki podatak koji posjeduje tijelo javne vlasti u obliku dokumenta, zapisa, dosjea, registra, neovisno o načinu na koji je prikazan (napisani, nacrtani, tiskani, snimljeni, magnetni, optički, elektronički ili neki drugi zapis), koji je tijelo izradilo samo ili u suradnji s drugim tijelima ili dobilo od druge osobe, a nastao je u okviru djelokruga ili u vezi s organizacijom i radom tijela javne vlasti.

Odredbom članka 23. stavka 4. Zakona o pravu na pristup informacijama propisano je da će tijelo vlasti rješenjem odbaciti zahtjev ako ne posjeduje informaciju te nema saznanja gdje se informacija nalazi.

Iz podataka u spisu predmeta dostavljenih ovom Sudu uz odgovor na tužbu proizlazi da je tužitelj dana 27. siječnja 2020. od tuženika kao javnopravnog tijela zatražio zapisnike Izvršnog i upravnog odbora HOK-a iz kojih će biti vidljivo tko je bio prisutan, tko je glasao „za“, „protiv“ i bio suzdržan navodeći datume sjednica tih odbora. Nadalje proizlazi da je javnopravno tijelo HOK postupajući po zahtjevu pregledom sjednica Izvršnog i upravnog odbora utvrdio da na dane 17. svibnja 2012. i 2. prosinca 2017. na način kako ih je tužitelj označio nema podataka da su sjednice održane. Budući da je tužitelj ostao pri svojim navodima vezano uz datume naznačenih odbora tijelo je odlučilo o tom dijelu zahtjeva od 27. siječnja 2020. na način da je zahtjev u tom dijelu odbačen, jer sjednice Izvršnog i Upravnog odbora HOK-a nisu na navedene datume održane.

Tužitelj nezadovoljan navedenim rješenjem prvostupanjskog tijela uložio je žalbu koja je osporenim rješenjem Povjerenika za informiranje odbijena kao neosnovana. U obrazloženju toga rješenja tuženik je zaključio na temelju dokumentacije u spisu predmeta da je tijelo javne vlasti u prvostupanjskom postupku utvrdilo po primitku predmetnog zahtjeva da ne posjeduje zatražene informacije za sjednice Izvršnog odbora od 17. svibnja 2012. i Upravnog odbora od 2. prosinca 2017. To tim više jer iz žalbe koju je tužitelj dostavio ostaje kod mišljenja da bi trebalo postojati u tijelu javne vlasti podaci o sjednicama navedenih odbora koje su održane na datume na koje je naveo, međutim tužitelj svoje tvrdnje da takvi podaci doista i postoje ničim nije potkrijepio, a prvostupanjsko tijelo mu je po ostalom predmetnom zahtjevu dostavilo druge zapisnike sa sjednica Izvršnog i Upravnog odbora.

Imajući na umu navedene podatke u spisu predmeta, kao i obrazloženje tuženika koje je dano u osporenom rješenju koje se temelji na dokumentaciji u spisu predmeta i citiranim odredbama mjerodavnog materijalnog prava, ovaj Sud smatra da nije osnovana tužba u odnosu na dio zahtjeva od 27. siječnja 2020. o kojem je odlučivano u predmetnom slučaju. To tim više jer i sam tužitelj u razlozima tužbe navodi da su tokom vremena razjašnjeni sporni datumi zapisnika, a da mu prvostupanjsko tijelo nije dostavilo zatražene zapisnike u cijelosti već samo izvode zapisnika, što međutim nije predmet ovog upravnog spora. Tužitelj u tužbi niti ne daje razloge zbog kojih bi smatrao pobijano rješenje nezakonitim, stoga Sud utvrđuje

da osporenim rješenjem uz obrazloženje kakvo je njime dano nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja zbog čega je ocijenio osporeno rješenje zakonitim. Ostali tužbeni prigovori nisu od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari, pa ih Sud nije uzeo u obzir prilikom donošenja presude.

Slijedom iznijetog, trebalo je sukladno odredbi članka 57. stavak 1. ZUS-a odlučiti kao u izreci presude.

U Zagrebu 12. siječnja 2021.

Predsjednica vijeća
Biserka Kalauz, v.r.